

הלכה שדור

דמיון כתיבת קצקע ולקויה

הערה
א. ה. ה. קצקע

וכתבת קעקע לא תהנו בכם

.. וכתבת קעקע. כתב המחוקק ושקוע שאינו נמחק לעולם, שמקעקעו במחט והוא משחיר לעולם ומ"כ שם י' מכות כא. קעקע. ל' והוקע אותם ובמדבר

- א. ה. ה. קצקע (וי' אה)
- ב. קו"ם ז' א"ן ד"ל כ"ו
- ג. גמ"ת ח"ע"ק ס' ת"ג
- ד. מושגן הכת"ב (ס' י"א)
- ה. חוקת האר"ה ס' קצ"ה

א. גמ"ת ח"ע"ק

והנה אם קעקע ולא כתב או כתב ולא קעקע אינו חייב, אך אינו מבוטח בר"מ אם יש איסור דרבנן, אך מלשון פטור נראה דאיכא איסורא כמו שכתב הרב המחבר לעיל מצוה רנ"ב גבי זקן, אך דעת הכסף משנה שם בה"ו [גבי זקן] גם כן דמותר לכתחילה. ובמשנת חכמים [שם] כתב דמלשון הר"מ שלא כתב כלן מכות מרדות נראה דמותר לכתחילה, ואין זה דיוק דגם לעיל לא כתב מכת מרדות. ועיין תוס' גיטין כ' ע"ב ד"ה בכתובת קעקע, כתבו לענין גט שם דמוקי הש"ס בכתובת קעקע דהיינו כתב

א. קו"ם ז' א"ן ד"ל כ"ו

בכתובת קעקע - מדאורייתא לכתב איסורא עד שיכתוב ויקעקע בדיו ובכחול כדחנן בפ"ג דמסכת (דף נ"א) ולי' שמעון אינו חייב אפי' כתב וקעקע עד שיכתוב את השם פי' שם דע"ו כדמפרש התם בגמרא וניהו איסורא דרבנן איכא כחא דאפי' אשר מקלה אסור ליתן על גבי מכתו מפני שגראה ככתובת קעקע ואפי' הו"א הכא איסורא דאורייתא מ"מ הוי גט כדלמרי' לעיל כתבו על איסורי הנאה כשר אפי' דאסור לכתוב דהא מיהאני באיסורי הנאה:

שאינו יכול למחוק, נראה מדברייהם דאיכא איסורא מדרבנן. וכן כתב הבית שמואל באזן העור ס' קכ"ד [ס"ק ט"ו] דאפילו כתב ולא קעקע הוי איסורא דרבנן, וז"ע בזה דלפי זה אסור לכתוב על בשרו רשימה, ועיין במשנת חכמים שם.

ה. חוקת האר"ה

אשה שיש עליה כתובת קעקע

יט. מצוי אצל גיורת שנשאר עליהם כתובת קעקע, ולהלכה למעשה אין זה מהוה שום חציצה, ומותר לטבול כך תמיד, וה"ה אפילו באשה שעשתה איפור קבוע על גבי עיניה אינו מהוה חציצה.

א. מושגן הכת"ב

אבל בצצע ע"ג בשרו ולא שרט אין שום ראי' דאסור מדרבנן לכן המני"ח וס' הקובץ ודינא דחיי כתבו לדעת החוס' ג"ז אסרו מדרבנן (אך יש מהן שכי' להקל מטעם אחר המני"ח כי להקל אם אינו כתב המתקיים והקובץ כי שאפשר לסמוך על הרי"ף והרא"ש דלדידהו אין איסור דרבנן ולעיל פקפקנו על דצריהם) ונראה דאפי' אם נחמיר כדצריהם שלא לכתוב כלל על בשרו בדיו וכה"ג מ"מ על האפורן בודאי אין להחמיר לפ"מ שצו"ארנו צסי' כי דשם אין כלל איסור כ"ק ע"ש והרוא"ה להקל בכל חציצה על בשרו אם אינו כתב המתקיים בודאי יש לו על מי לסמוך (וכבר כי האחרונים שמנהג העולם להקל בזה), ונראה דגם בשרט ולא כתב אין להחמיר אלא בצורת אותיות או איזה יזור אבל לא בשריטה בעלמא ע"ל ס' ח.

מהוה

כ. ולכאורה נראה להקל מכמה טעמים, יש אומרים שכתובת קעקע אין בו ממש כיון שהיא מתחת לעור בעצם. או שנעשה אצלה כדבר נוי שאין מקפידים עליו, ובפרט שמקפידה שלא להסיר מחמת צער גדול בזה. ועוד יש לצדד שמאחר שצריכים לעשות מעשה גדול ואומנות כדי להסירו אין חשש חציצה, וכמו שכתבו כמה אחרונים ע"י ברע"ה תורה ועוד. ועוד מאחר שבדרך כלל החציצה היא רק מדרבנן אפשר לצדד לקולא